

Kidugalan oppikoulun kummikirje 2/2010

Njombessa 31.10.2010

Hyvät kummit!

Ajan Kidugalaan yhdessä työtoverini kanssa aikaisin sunnuntaiaamuna. Koko 45 kilometrin matka on hiekkatietä maaseutumaiseman läpi. Tansaniassa on äänestyspäivä, tänään lokakuun viimeisenä kansa valitsee maalleen presidentin ja eduskunnan. Pitkin matkaa ja perillä Kidugalassa näkyy ihmisiä menossa vaaliuurnille, mutta ei ainakaan vielä näin aamusta kovin sankoin joukoin. Ehdimme Kidugalaan ennen seminaarin jumalanpalveluksen loppumista. Kirkkokansa rukoilee hartaasti, että vaalipäivä sujuisi rauhallisesti. Jumalanpalveluksen jälkeen pihalla koululaisten kuoro laulaa vielä yhden laulun ja sitten huutokaupataan kolehtiin tuotuja hedelmiä, kananmunia ja jauhoja.

Tansanian koulujärjestelmään kuuluu seitsemän vuotta kestävä peruskoulu ja sitten on oppikoulu (Secondary), jonka neljä ensimmäistä luokkaa (Ordinary Level) vastaavat suunnilleen Suomen yläastetta ja 5. ja 6. luokka (Advanced Level) lukiota. Monien nuorten koulunkäynti katkeaa peruskoulun jälkeen, jos on koskaan päässyt alkamaankaan. Syyt ovat usein taloudellisia. Kidugalan seminaariin kuuluu myös raamattukoulu. Tapaan viisi kummioppilasta koko seminaarin rehtorin Elikana Lovan toimistossa. Tänä vuonna te kummit tuette yhteensä 60 oppilaan koulunkäyntiä. Joidenkin koko koulumaksu maksetaan kummituella kun taas toiset saavat osan lukukausimaksuaan kummituesta, perheen tilanteen mukaan.

Naftali Sanga (19) opiskelee 5. luokalla. Hän on kotoisin Maketesta. Naftalin ollessa ala-asteen 3. luokalla hänen isänsä kuoli. Äiti viljelee maata eikä ole

uudelleen naimisissa. Naftali on keskimäinen kolmesta lapsesta. Naftali pitää koulussa erityisesti kemiasta ja биологиasta ja haluaisi opiskella lääkäriksi. Naftali kertoo, että ilman kummitukea hänen olisi ollut täysin mahdotonta päästä oppikouluun. Häntä ihmetyttää ja koskettaa kovasti se, että ihmiset, joita hän ei ole koskaan edes tavannut, haluavat auttaa. "Heillä täytyy olla paljon rakkautta. Kiitos avustanne! Pyydän, että rukoillette puolestani."

Naftali

Gabriel

Farida

Ang'alifye

Ahazi

Gabriel Mwailubi (15) on 2. luokalla ja kotoisin Tundurusta. Gabrielin isä on pappi ja perheessä on viisi lasta, joista Gabriel on toiseksi vanhin (Tansaniassa papin palkka on pieni, oppikoulun vuosimaksu on noin papin 9 kuukauden palkka). Gabriel pitää erityisesti biologista ja fysiikasta ja tähtää insinööriksi. "Perheeni ei olisi voinut maksaa lukuvuosimaksua kokonaan. Kiitän tuestanne ja pyydän, että jatkatte sitä. Tulevaisuudessa haluan palvella kirkkoa ja auttaa köyhiä."

Farida Wikedzi (16) on tulee Mtwangosta ja opiskelee 2. luokalla. Faridan isä kuoli vuonna 2007. Perheessä on kolme lasta, joista Farida on vanhin. Nuoremmat sisarukset käyvät peruskoulua kotikylällään. Farida kertoo, että

isän sisar auttaa perhettä parhaansa mukaan lasten koulutuksessa. Faridaa kiinnostaa erityisesti historia, kemia, fysiikka ja suahili. Hän haluaisi aikanaan työskennellä opettajana. "Kiitän kummeja heidän tuestaan ja rukoilen heidän puolestaan. En voi mitenkään maksaa heille takaisin saamaani tukea, mutta koska olen itse saanut apua, haluan auttaa niitä, jotka täällä tarvitsevat minua."

Ang'alifye Bimbiga (23) on kotoisin Njombesta ja on oppikoulun viimeisellä luokalla. Hänen isänsä on pappi ja perheessä on 6 lasta. Ang'alifye on perheen 3. lapsi. Vanhemmat haluavat kouluttaa kaikki lapsensa. Ang'alifye haluaisi aikanaan olla yliopiston opettaja. Hän pitää nykyisissä opinnoissaan taideaineista, historiasta, maantiedosta ja kielistä. "Rukoilen heidän puolestaan, jotka tukevat minua opinnoissani. Koska Jumala on siunannut minua, haluan puolestani auttaa erityisesti orpoja, joita täällä Tansaniassa on paljon. Kiitos tuestanne, Jumala teitä siunatkoon!"

Ahazi Mbilinyi (21) on kidugalalainen ja käy myös viimeistä eli 6. luokkaa. Hänen tavoitteenaan on insinöörin ammatti. Molemmat vanhemmat ovat elossa ja viljelevät maata, mutta perhe on köyhä. Perheessä on 7 lasta, joista Ahazi on nuorin. Vanhemmat kouluttivat vanhempia sisaruksia, mutta sitten kouluja käynyt isovelji kuoli. Vanhemmat alkoivat pelätä ja ajatella, että on vaarallista kouluttaa lapsia eivätkä siksi halunneet Ahazin lähtevän oppikouluun. Ahazilla itsellään oli valtava halu opiskella ja hän ajatteli, että hänen elämänsä on Jumalan kädessä. Hänen onnistui löytää ihminen, joka tuki hänen koulunkäyntiään ja lisäksi hän teki itse töitä päivätyöläisenä pelloilla ja mitä työtä vain onnistui löytämään. Sitten hänen tukijansa kuoli. Ahazi pärjäsi hyvin koulussa, vaikka työnteko häiritsikin opiskelua. Ennen 5. luokan alkua hän tuli Kidugalan seminaarin rehtorin puheille ja pääsi lopulta kummituen piiriin. Aiemmat luokat hän oli käynyt toisessa oppikoulussa. "Olen oppinut, että on hyviä ihmisiä, joilla on aivan erityinen sydän. Haluan tehdä parhaani opinnoissani ja aikaani tukea nuoria heidän opinnoissaan. Pyydän, että rukoilette puolestani."

Jatkan kummiyhdyshenkilön tehtävissä Ritva Mikkolan palattua Suomeen. Jos teillä on postia kummioppilaille toimitan sen eteenpäin Kidugalaan ja vastaan myös mielelläni kysymyksiinne. Tammikuussa tulen Suomeen kotimaanlomalle,

joten joulukuun puolenvälin jälkeen postia ei kannata enää lähettää. Tarkka paluujankohtani ei ole vielä selvillä.

Suuri kiitos tuestanne Kidugalan koululaisille! Jumala teitä siunatkoon!
Lämpimin terveisin, Riikka

Riikka Gammelin
KKKT/FELM
Box 97
Njombe, Tanzania
riikka.gammelin@felm.org